
FIZYJOGNOMIJA (1) *sb f*

A fizyjogn(o)miją.

Sł stp brak, Cn: fizyjonmija, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Nauka poznawania charakteru i cech umysłowych człowieka z wyrazu i rysow twarzy oraz budowy ciała; physiognomia Cn [physiognomia seu physionomia – pratykowanie albo wieszczba z linijej a z kształtu czyjej twarzy Mącz 298d]: A o ynfzych darach albo też niedośtatkach ćieleśnego przyrodzenia mamy się tych radzić/ Ktorzi iawnie wyznawayą yż oni każdego dowćip y wrodzone obyczaye przez Phyliognomią poznać mogą (marg) To iest náuka przes ktoram przyrodzenie luckie śćićiáá y oblicza poznáne bywa (–) KwiatKsiąż B3.

WG